

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 09/02/2021

Αριθμός απόφασης: 566

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604518

Fax : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 21/10/2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με Α.Φ.Μ., αλλοδαπής εταιρείας ιδιοκτησίας ακινήτου κατά της υπ' αριθ. /25-09-2020 πράξης διοικητικού προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) έτους 2020 του Προϊσταμένου της Φ.Α.Ε ΑΘΗΝΩΝ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ.

5. Την εισήγηση του ορισθέντος Υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο.

Επί της από 21/10/2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με Α.Φ.Μ., αλλοδαπής εταιρείας ιδιοκτησίας ακινήτου η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίηση/25-09-2020 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε, έτους 2020, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρίας φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 145.560,59 ευρώ.

Η προσφεύγουσα εταιρία με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά:

1) Παρανομία της προσβαλλόμενης πράξεων εξ αιτίας προσβολής της αρχής της φορολογικής ισότητας υπό την έκφανση της φοροδοτικής ικανότητας λόγω ανυπαρξίας πραγματικής αξίας του ένδικου ακινήτου εν όψει των συνθηκών αυτού και επιβολής του ένδικου φόρου επί πλασματικής αξίας (παράβαση άρθρων 4 παρ. 5, 78 παρ. 1, 18 Σ και 1 Π.Π.Π. ΕΣΔΑ, άρθρο 14 ΕΣΔΑ, άρθρα 18 και 63 ΣΛΕΕ και άρθρο 3 Ν. 2100/1992).

2) Παρανομία της προσβαλλόμενης πράξεως λόγω λήψης υπόψη της αντικειμενικής και όχι της πραγματικής αγοραίας αξίας του ακινήτου εν όψει των ειδικών συνθηκών αυτού (παράβαση άρθρων 4 παρ. 5, 78 παρ. 1, 17 Σ και 1 Π.Π.Π. ΕΣΔΑ, άρθρου 14 ΕΣΔΑ, άρθρων 18 και 63 ΣΛΕΕ και άρθρου 3 Ν. 2100/1992).

3) Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, της αρχής του estoppel, της απαγόρευσης αντιφατικής συμπεριφοράς και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

4) Μη νόμιμη επιβολή φόρου επί του επίδικου ακινήτου και μη νόμιμη μη απαλλαγή μας από το φόρο λόγω απαγόρευσης χρήσης (συνεπεία της επιβληθείσας απαγόρευσης μεταβίβασης), επικουρικώς μη νόμιμη μη μείωση του φόρου κατά 60% (λόγω περιορισμού χρήσης). Παραβίαση της αρχής της ίσης φορολογικής μεταχείρισης (άρθρο 4 παρ. 5 Σ, άρθρο 3 παρ. 1 και 2 Ν. 2100/1992, άρθρα 14 ΕΣΔΑ, 1 Π.Π.Π. ΕΣΔΑ και 18, 54 και 63 Σ.Λ.Ε.Ε.)

5) Παρανομία της προσβαλλόμενης πράξης λόγω έλλειψης κυριότητας της εταιρείας μας κατά τους ισχυρισμούς του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου και των οργάνων του (Εθνικό Κτηματολόγιο).

6) Παρανομία της προσβαλλόμενης πράξης, διότι με αυτή επιβάλλεται φόρος σε απρόσοδο ακίνητο, η κατοχή του οποίου συνεπάγεται από μόνη της τεράστιο κόστος για την διατήρηση και συντήρηση του ακινήτου.

7) Παρανομία της προσβαλλόμενης πράξης λόγω μη χορήγησης έκπτωσης 10% κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 7 παρ. 2Α Ν. 4223/2013

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Ειδικότερα, όσον αφορά την προσβαλλόμενη πράξη με αριθ. ειδοποίησης και ημερομηνία έκδοσης 25.09.2020, σύμφωνα με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου και νόμου (Κ.Φ.Δ.), αυτή εμπροθέσμως και παραδεκτως προσβάλλεται στην παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.4223/2013 ορίζεται ότι: «1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Ο.Τ.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο.

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

5. Για τον καθορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.

6. Ειδικά για τον υπολογισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους 2018 λαμβάνονται υπόψη οι Τιμές Ζώνης, οι οποίες ορίζονται στη με αριθμ. 1113/2018 (Β' 2192) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.4223/2013 ορίζεται ότι:

«1. Υποκείμενο του ΕΝ.Φ.Ι.Α. είναι κάθε πρόσωπο ή οντότητα του άρθρου 1, ανάλογα με το δικαίωμα και το ποσοστό του, και ειδικότερα:

α) Αυτός που αποκτά δικαίωμα σε ακίνητο από οποιαδήποτε αιτία, από την ημερομηνία σύνταξης του οριστικού συμβολαίου κτήσης ή από την ημερομηνία τελεσιδικίας της δικαστικής απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται δικαίωμα ή καταδικάζεται ο δικαιοπάροχος σε δήλωση βουλήσεως.

β) Ο υπερθεματιστής, από την ημερομηνία σύνταξης της κατακυρωτικής έκθεσης.

γ) Ο κληρονόμος και ειδικότερα:

αα) Ο εκ διαθήκης κληρονόμος, εφόσον έχει δημοσιευθεί διαθήκη μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της φορολογίας έτους.

ββ) Ο εξ αδιαθέτου κληρονόμος, εφόσον δεν έχει δημοσιευθεί διαθήκη μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της φορολογίας έτους.

δ) Όποιος έχει αποκτήσει δικαίωμα σε ακίνητο με οριστικό συμβόλαιο δωρεάς αιτία θανάτου, εφόσον ο θάνατος επήλθε μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της φορολογίας έτους.....».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.4223/2013 ορίζεται ότι:

1. Ο κύριος φόρος που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, τη χρήση, την παλαιότητα, τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος.

Ειδικότερα:

α) Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης, στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν.1249/1982 (Α' 43) και των αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του. Ανάλογα με την τιμή ζώνης που ισχύει την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, γίνεται κατάταξη του κτίσματος σε αντίστοιχη φορολογική ζώνη (Φ.Ζ.).

β) Η επιφάνεια υπολογίζεται σε τετραγωνικά μέτρα.

γ) Προκειμένου για ειδικά κτίρια, η επιφάνεια απομειώνεται με την εφαρμογή Συντελεστή Απομείωσης Επιφανείας (Σ.Α.Ε.). Ως ειδικά κτίρια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου νοούνται τα κτίσματα των περιπτώσεων δ', ε', στ', ζ', η' και θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της υπ' αριθμ.1129485/479/3.12.1996 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (Β' 1152), με τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε αυτή.

δ) Η χρήση των χώρων του κτίσματος διακρίνεται σε κύρια και βοηθητική. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται η διάκριση των χώρων σε κύρια και βοηθητική σχετικά με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου.

ε) Η παλαιότητα του κτίσματος προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του έτους φορολογίας και του έτους έκδοσης της νεώτερης οικοδομικής άδειας. Αν δεν υπάρχει οικοδομική άδεια, ως έτος έκδοσης της λαμβάνεται το έτος κατασκευής το οποίο προκύπτει από δημόσιο έγγραφο. Αν το έτος κατασκευής δεν προκύπτει από δημόσιο έγγραφο ή από τη δήλωση στοιχείων ακινήτων, ως έτος έκδοσης της άδειας λαμβάνεται το έτος κατά το οποίο δηλώθηκε το κτίσμα με την υποβολή προς τη Φορολογική Διοίκηση της δήλωσης στοιχείων ακινήτων.....».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν.4223/2013 ορίζεται ότι:

1.Στην αξία των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 επιβάλλεται συμπληρωματικός ΕΝ.Φ.Ι.Α, ο οποίος υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων του παρόντος.....

«Ειδικά, για τα έτη 2016, 2017 και 2018 στη συνολική αξία του πρώτου εδαφίου δεν συνυπολογίζεται και η αξία των δικαιωμάτων επί γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού.».

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν.4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. επί της περιουσίας, απέβλεψε, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης

περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές.

Ως εκ τούτου η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 4223/2013, «Ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο».

Επειδή, ο επιβαλλόμενος βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 και 5 του ν. 4223/2013 συμπληρωματικός φόρος δεν αποτελεί ξεχωριστό, αυτοτελή φόρο αλλά τμήμα της συνολικής επιβάρυνσης του ΕΝΦΙΑ, ειδικότερα δε αποτελεί στοιχείο επαύξησης της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, με κριτήριο τη φοροδοτική ικανότητα του υποκειμένου στον φόρο, η οποία διαμορφώνεται από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας. Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα επιβολής διπλής φορολόγησης.

Επειδή, σύμφωνα με την με αριθμ./2018 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 2^ο Τρ/λες) η οποία αφορά προσφυγή ΕΝΦΙΑ 2016 της προσφεύγουσας για το ίδιο ακίνητο στην οποία αναφέρεται ότι: «στην παρ. 2 του άρθρου 5 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999 - ΦΕΚ 97 Α') ορίζεται ότι «2. Τα δικαστήρια δεσμεύονται, επίσης, από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων.....». Επικαλούμενη η προσφεύγουσα εταιρεία την ανωτέρω διάταξη, υποστηρίζει επικουρικώς ότι, εφόσον ο ΕΝΦΙΑ επιβάλλεται κατ' άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 4223/2013 σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα και εφόσον το καθ' ου διεκδικεί την κυριότητα των ένδικων ακινήτων, έχοντας ασκήσει σχετική αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου

Αθηνών, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του ανωτέρω Δικαστηρίου και δεδομένου ότι η επιβολή του ΕΝΦΙΑ συναρτάται με την επίλυση του νομικού και πραγματικού ζητήματος της κυριότητας των επίδικων ακινήτων, θα πρέπει να ανασταλεί κατ' άρθρο 5 του Κ.Δ.Δ η παρούσα δίκη, μέχρις ότου κριθεί με δύναμη δεδικασμένου, από το ως άνω πολιτικό δικαστήριο το ουσιώδες ζήτημα της κυριότητας των ακινήτων. Και ο επικουρικά προβαλλόμενος όμως αυτός λόγος της προσφυγής, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθόσον, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι έχει εκδοθεί οριστική απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου επί της ασκηθείσας κατά της προσφεύγουσας εταιρείας αγωγής του καθ' ου, με την οποία αυτό διεκδικεί την κυριότητα των επίδικων ακινήτων, που να δεσμεύει το παρόν δικαστήριο, ενώ εξάλλου στην προκειμένη περίπτωση δεν κρίνεται αναγκαίο να εκδοθεί προδικαστική απόφαση, μέχρι να διευθετηθεί το ζήτημα της κυριότητας αυτών, δεδομένου ότι ακόμα και αν το Ελληνικό Δημόσιο δικαιωθεί δικαστικώς και η προσφεύγουσα εταιρεία απωλέσει την κυριότητα των εν λόγω ακινήτων, της παρέχεται από το νόμο το δικαίωμα δικαστικής προστασίας.»(σκέψη 17)

Σύμφωνα με τα ανωτέρω ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρίας ότι εσφαλμένα εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη λόγω έλλειψης κυριότητας της προσφεύγουσας εταιρείας επί του ακινήτου, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας εταιρίας, ο έλεγχος της συνταγματικότητας των διατάξεων ενός νόμου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ.2^Α του ν.4223/2013 όπως τροποποιήθηκε με την [Παρ.2 Άρθρο 35 ΝΟΜΟΣ 4701/2020](#) με ισχύ την 30/6/2020 ορίζεται ότι:

Ειδικά για τα έτη 2019 και 2020, χορηγείται μείωση στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. φυσικών προσώπων, που προκύπτει από την εφαρμογή των άρθρων 4 και 5 και της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ανάλογα με τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, η οποία υπόκειται σε φόρο κατά το άρθρο 4, όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 5, ως εξής:

- α) για αξία ακίνητης περιουσίας μέχρι εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%),
- β) για αξία ακίνητης περιουσίας μέχρι εβδομήντα χιλιάδες (70.000) ευρώ, κατά ποσοστό είκοσι επτά τοις εκατό (27%),
- γ) για αξία ακίνητης περιουσίας μέχρι ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, κατά ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%),

δ) για αξία ακίνητης περιουσίας μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) και

ε) για αξία ακίνητης περιουσίας άνω του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) ευρώ, κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%).

Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας εταιρίας, λόγω μη χορήγησης έκπτωσης 10% κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 7 παρ. 2Α Ν. 4223/2013 δεν εμπίπτει στις ως άνω διατάξεις λόγω του ότι η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας της ως άνω εταιρίας είναι 12.666.188,62€ .

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 21/10/2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της “.....” με Α.Φ.Μ., αλλοδαπής εταιρείας ιδιοκτησίας ακινήτου όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Έτος 2020:

Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2020: 145.560,59 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την με αριθμ. ειδοπ./25.09.2019 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν.4223/2013 έτους 2020 της Α.Α.Δ.Ε. και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτού.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6
ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της